

कुजः

कुजं

कुमारः

४ कालतित्दुकः ५ कालपीलुकः ६ काकेन्दुः ७ बिबितित्दुकः ८ मर्कटतित्दुकः ९ अस्य गुणाः । शीतलम् । तिक्तम् । वातमदकारित्वम् । लघुत्वम् । यथाहरत्वम् । ग्राहित्वम् । कफपित्ता-
खनाशित्वम् । इति भावप्रकाशः ॥

कुप्यः, त्रि, (कुत्सितं पूयते । पूयोऽ् विसरणे + पचाद्यच् ।) कुत्सितः । जात्राचारादिनिन्दितः । इत्यमरभरतौ ॥

कुप्यं, स्त्री, (गुप्यते रक्ष्यते इत्यादिकम् । गुप्य-रक्षणे । “राजसूयसूर्यमृषोऽयश्चकुप्यकृष्टपद्याद्याः” । ३।१।११४ । इति कवन्तो निपातितः । गुपेरादेः कत्वं च संज्ञायाम् ।) खर्गकूप्य-भिन्नधातुः । इत्यमरः । २।६।६१ । (यथा, महा-भारते । १५।६।११ ।

“भूमिरल्पफला देया विपरीतस्य भारत ! ।

हिरण्यं कुप्यभूयिष्ठं मित्रं क्षीरमथो बलम्” ॥)

दक्षा इति ख्यातधातुः । इत्यध्यातुमध्ये वैद्यकम् ॥

कुप्यशला, स्त्री, (कुप्यानां खर्गकूप्याभ्यामन्येषां भाजनादीनां शला गृहम् ।) खर्गकूप्यभिन्न-धातुपाचादिनिर्माणादिगृहम् । कासारिर दो-कान इति भाषा । तत्पर्यायः । सन्धानी २ । इति हेमचन्द्रः ॥

कुप्रियः, त्रि, (कुत्सितं प्रीयानीति । कु + प्री + “इगुपधच्चेति” । ३।१।१३५ । कः ।) जघन्यः । इति हज्जायुधः ॥ (बङ्गीहौ तु कुत्सित-प्रियः ॥)

कुज इ कि स्तुतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (चुरां-पक्षे-भां-परं-सकं-सेट् ।) पञ्चमखरी । इ कुम्भाते । कि कुम्भवति कुम्बति । स्तुतिराष्टादनम् । इति दुर्गादासः ॥

कुवे(वे)रः, पुं, (कुम्बतीति । कुव इ कि आच्छादने “कुम्बेर्ननोपच” । उणां १ । ६० । इति शरक । ननोपच । यदा कुत्सितं वेरं शरीरं यस्य । पिङ्गल नेत्रत्वात्तात्वम् ।) यक्षराजः । इति सिद्धान्त-कौमुद्यामुणादित्तिः ॥ (स च विश्रवस ऋषे रिजविनायां जातः । स तु त्रिपात् अष्टदन्तः केकराक्षश्च । यथा, वायुपुराणे ।

“कुम्भायां क्षितिश्चन्द्रोऽयं शरीरं वेरमुच्यते ।

कुवेरः कुशरीरत्वात् नाम्ना तेनैव सोऽङ्कितः” ॥

तथा काशीखण्डे देवीदत्तशायिकौ च ।

“कुवेरो भव नाम्ना त्वं मम रूपेऽर्थया सुत !” ॥)

कुजः, त्रि, (कु ईषत् उज्ज आर्जवमस्य । उज्ज आर्जवे घञ् शकृन्धादिवदुपोः ।) वायुनेत्रतद्दयः । उन्नतपृष्ठश्च । कुजा इति भाषा । तत्पर्यायः । गडुः २ गडुणः ३ इत्यमरः ॥ न्युजः ४ गडुरः ५ इति शब्दरत्नावली । तस्य लक्षणमाह ।

“हृदयं यदि वा पृष्ठमुन्नतं क्रमशः सख्यं ।

कुजो वायुर्धदा कुर्यात्तदा तं कुजमादिशेत्” ॥

इति माधवकरः ॥ यदेत्युक्त्वा यदिदेति विकल्पार्थ-त्वेन न पुनरुक्तिदोषः । गन्धर्वरायामः क्रोडनतो भवति बहिरायामः पृष्ठनतो भवति ताभ्यामस्य को भेदः । उच्यते । अन्तरायामबहिरायामयोः

प्रकृतस्यैवान्तःशरीरस्य बहिःशरीरस्य चावन-मनमत्र तु हृदयं पृष्ठं वा शरीरादहिर्भवतीति भेदः ॥ * ॥

अथ चिकित्सा ।

“वाह्यायामेऽन्तरायामे धनुस्तन्मे च कुजके ।
योऽयं प्रसारिणीतैर्न तेन तेषां शमो भवेत् ॥
वातव्याधिषु सामान्या याः क्रियाः कथिताः पुरा ।
कर्त्तव्या एव ताः सर्वास्तैस्तेनैतद्विशेषतः” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ (यथा, हरिवंशे २३ । ३४ ।

“तान्तु कुजां खड्गोर्मथे धनुर्लेनाग्रपाणिना ।

शूनैः सन्तोऽयामास हृष्यो लीलाविधानवित्” ॥

रोगविशेषस्यास्य चिकित्सायं वटिकौषधं यथा ॥ * ॥

“रसौ गन्धौ समौ शुद्धौ तालकश्चाभया तथा ।

विषं व्योषश्च कटुकौ वोजनैपानकौ समौ” ॥

“भङ्गराजरसैर्दं सुश्र्गक्षरसैस्तथा ।

गुग्गाहयं प्रदातव्यं रसः कुजविनोदकः ॥

आमवाताच्छवातादीन् कटीशूलञ्च नाशयेत् ।

अग्निश्च कुरुते दीप्तं स्यौल्यानां नाशनं परम्” ॥

कुजविनोदो रसः ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे वातरोगाधि-कारे ॥ * ॥)

कुजः, पुं, (कु ईषदुजं आर्जवमस्य । शकृन्धादित्वात् साधुः ।) अपामार्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥ खड्गः । इति शब्दमाज्ञा ॥

कुजकः, पुं, (कौ एधिथां उज्जति । उज्ज + गृवृष् ।

शकृन्धादित्वात् उलोपो साधुः ।) पुष्पवृक्षविशेषः ।

कुजा इति ख्यातः । (यथा, शब्दार्थचिन्तामणि-घृतनृसिंहपुराणे ।

“चम्पकात् पुष्पशतकादशोकं पुष्पमुत्तमम् ।

अशोकात् पुष्पसाहस्रात् सेवतीपुष्पमुत्तमम् ।

सेवतीपुष्पसाहस्रात् कुजकः पुष्पमुत्तमम्” ॥

तत्पर्यायः । भद्रतरुणी २ वृत्तपुष्पः ३ अतिकेशरः

४ महासहः ५ कण्टकाक्षः ६ खर्वः ७ अलिकुल-सङ्कुलः ८ वारिकण्टकः ९ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अपि च ।

“कुजको भद्रतरुर्बृहत्पुष्पोऽतिकेशरः ।

महासहः कण्टकाक्षः नीलालिकुलसङ्कुलः” ॥

राजनिर्घण्टे महासहेत्यादिशब्दाः पुंलिङ्गाः ।

अस्य गुणाः ।

“कुजकः सरभिः खादुः कषायातुरसः सरः ।

जिदोषशमनो वृष्यः शीतहृत्तां च स स्मृतः” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ सरभिलम् । रक्तपित्तकफ-

नाशित्वम् । तत्पुष्पगुणाः । शीतलम् । वर्णका-

रित्वम् । दाहवातपित्तनाशित्वम् । इति राज-

निर्घण्टः ॥

कुजकण्टकः, पुं, (कुजः कण्टकोऽयम् ।) श्वेतखदिरः ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

कुजं, (प्रं)स्त्री, (कुभि आच्छादने + “ऋषेन्द्रायवच्चेति” ।

उणां २ । २८ । इति निपातनात् रन् ।) वनम् ।

इत्युणादिकोषः ॥ कुण्डम् । कुण्डलम् । तन्तुः । शर-

गम् । शकटम् । इति सङ्क्षिप्तसारे उणादित्तिः ॥

कुमार, व क केनौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-चुरां-परं-सकं-सेट् ।) ऋषी । अचुकुमारत् । इति दुर्गादासः ॥

कुमारं, स्त्री, (कुमारयति नन्दति यत्र यस्मिन् सती-त्वर्थः ।) जात्राकाशनम् । इति मेदिनी । खौटि खौणा इति भाषा ॥

कुमारः, पुं, (कुत्सितो मारः कन्दर्पो यस्मात् ।) कार्तिकेयः तदुत्पत्तिविवरणन्तु कार्तिकेयशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

(तथा महाभारते । १ । ६६ । २३-२४ ।

“अथेः पुत्रः कुमारस्तु श्रीमान् शरवणाक्षयः ।

तस्य श्रावो विशाखश्च नैगमेयश्च पृष्ठजः ।

कौर्त्तिकाभ्युपपत्तेश्च कार्तिकेय इति स्मृतः” ॥

कौ एधिथां मारयति दुष्टान् । कु + म् + णिच् +

अच् ।) नाथोक्तौ युवराजः । इत्यमरः ॥ (राज-

कुमारः । यथा, रघौ ७ । ६३ ।

“ततः प्रियोपात्तरसेऽधरौ

निवेश्य दध्मौ जलजं कुमारः” ॥)

शुकः । अश्ववारकः । (कुमारयति क्रीडतीति ।

कुमार-त् क क्रीडने + अच् ।) पञ्चवर्षीयनालकः ।

(यथा मनौ ७ । १७५ ।

“कन्यानां सम्प्रदानश्च कुमारानाञ्च रक्ष्यम्” ॥

“तस्यास्तु खल्वमरायाः प्रपतनार्थं खल्वेवमेव-कर्मणि क्रियमाणे जातमात्रे ऽखिव कुमारस्य कार्याख्येतानि कर्मणि भवन्ति तदयथा-अश्व-नोः सङ्घट्टनं कर्णयोर्मूले शीतोदकेनोष्णोदकेन वा सुखपरिधेकः । तथा संकोशविहतान् प्राणान् पुनर्जमेत हृष्यकपालिका शूर्पेण चैनमभिनिधु-नीयाद् यद् यच्चैष्टं स्यात् यावत् प्राणानां प्रत्यागमं तत्तत् सर्वमेव कुर्युः । ततः प्रत्यागतप्राणं प्रकृति-भूतमभिसमीक्ष्य स्वागोदकग्रहणाभ्यामुपपाद-येत् । अथास्य ताल्पोलकण्ड-जिह्वा-प्रमार्जन-मारभेत अङ्गुल्या सुपरिणिखितनखयासुप्रक्षा-लितोपधानकार्पासपिचुमत्या प्रथमं प्रमार्जित-स्यास्य च शिरस्तालू कार्पासपिचुना खेहगर्भेण प्रतिष्ठादयेत् । ततोऽस्यानन्तरं कार्यं सैन्यवोप-हितेन सर्पिषा प्रच्छेदंम्” ॥

“दशम्यां निशतीतायां सपुत्रास्त्री सर्वगन्धौ-बधेर्गौरसर्षप-जोग्रैश्च खाता लब्धहतवस्त्रं परि-धाय पविनेष्टलघुविचित्रभूषणवती संस्पृश्य मङ्ग-लान्युचितामर्चयित्वा च देवतां शिखिनः शुक्ल-वाससोऽथशंखं ब्राह्मणान् खनिवाचयित्वा कुमार-महतेन शुचिवाससाच्छादयेत् । प्राक् शिरस-सुदकशिरसं वा संवेश्य देवतापूर्वं दिशतिभ्यः प्रथमतोऽङ्गुला कुमारस्य पिता दे नामनी कार-येत् नाक्षत्रिकं नामाभिप्रायिकञ्च” ॥

“कृते च नामकर्म्मणि कुमारं परीक्षितुमुपक्रामे दायुषः प्रमाद्य ज्ञान-हेतोः ! तत्रैमान्यायुष्मतां कुमारानां लक्षणानि भवन्ति तदयथा—एकै-कजा मृदवोऽल्पाः खिग्धाः सुबद्धमूलाः हृष्याः केशाः प्रशस्यन्ते । स्थिरा बहला त्वक् प्रकृत्वा-कृतिमुसम्प्रभवीषत्प्रमाणातिरिक्तमनुरूपमात-